

## MEDI AMBIENT

ALBERT PUNSOLA

**L**es aigües grises són les que provenen de la banyera, la dutxa, el rentamans i l'aigüera. Actualment, en gairebé totes les cases del nostre país, aquestes aigües van a parar al clavegueram. Però hi ha una opció més bona: canalitzar-les per a altres usos domèstics com la rentadora (que haurà d'estar adaptada), el vàter i el reg, usos per als quals no és imprescindible l'aigua potable. D'aquesta manera es pot aconseguir un estalvi notable que, per exemple, en el cas de l'aigua per al vàter pot arribar a ser de 30 litres per persona i dia. Cal recordar que el vàter i la rentadora representen la meitat del consum d'aigua en un habitatge.

Els avantatges són evidents i la tecnologia està disponible. Aleshores, què impedeix que l'aprofitament de les aigües grises s'estengui? "La majoria de gent viu en pisos i la instal·lació implica obres als edificis; això sempre és costós quan no s'ha fet des de bon principi, igual que passa a les finques velles que han de posar un ascensor", explica Laia Núñez, tècnica del departament de planificació d'abastament de l'Agència Catalana de l'Aigua.

La situació econòmica actual condiciona les decisions per fer una inversió d'aquest tipus. Paral·lelament, bona part de la població ha interioritzat una sèrie de pautes de conducta en relació a l'estalvi d'aigua, que tenen un cost més reduït. "Hi ha la idea que la cultura de l'estalvi va arrencar el 2007 per la sequera, però les nostres dades ens indiquen que, des del 2003, s'està reduint el consum de les famílies catalanes, si bé els usuaris prefereixen opcions senzilles com els reductors de cabal a les aixetes i les cisternes de doble descàrrega", comenta Núñez.

## Iniciatives municipals

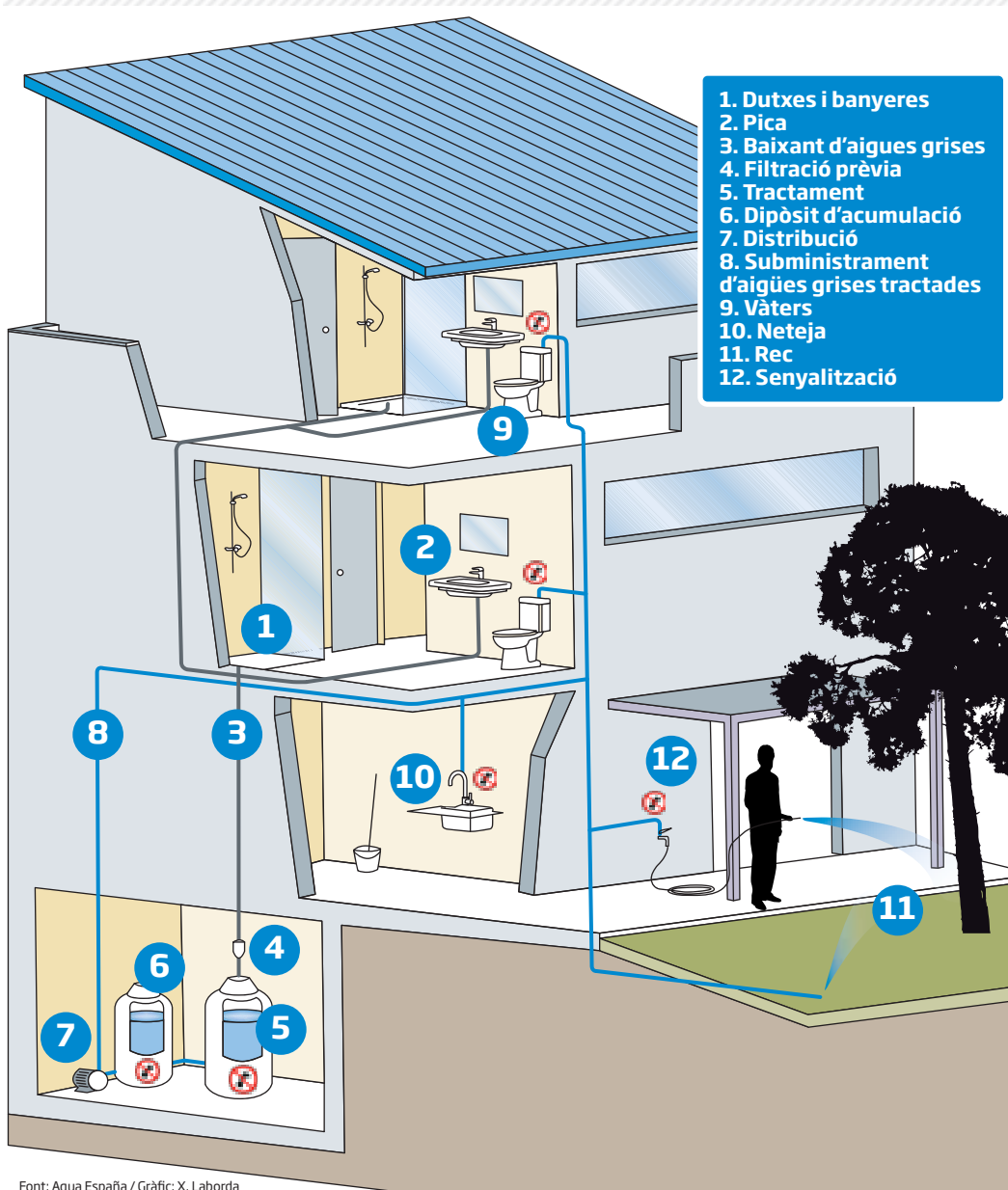
Actualment hi ha un buit legal sobre l'aprofitament de les aigües grises. "Això fa -diu Laia Núñez- que les ordenances municipals siguin un instrument clau, per la proximitat de l'administració local i perquè l'abastament és una competència municipal, sense perjudici que des de la resta d'instàncies administratives els donem suport". Des de la Generalitat s'ha col·laborat amb les empreses especialitzades de cara a l'establiment de criteris tècnics i sanitaris per a les instal·lacions.

El 2005 la Diputació de Barcelona va redactar una ordenança tipus d'estalvi d'aigua perquè els municipis l'adaptessin a la seva realitat. Dels 50 municipis que han fet una ordenança pròpia d'aleshores ençà, 26 han adoptat mesures per promoure l'ús de les aigües grises. El 2012 es revisarà l'ordenança tipus i es promourà una reflexió conjunta amb els agents del sector per veure com es pot estimular aquest tipus d'estalvi.

# L'opció de fer servir l'aigua de la dutxa per posar una rentadora

L'aprofitament de les anomenades aigües grises obre la via d'estalviar aigua potable

## Funcionament del reciclatge d'aigües grises en edificis



Sant Cugat del Vallès va tenir un paper pioner. Fa 10 anys va aprovar una ordenança que incorporava l'aprofitament de les aigües grises per a la nova edificació. Actualment uns 17.000 usuaris es beneficien d'aquest sistema per una població de 80.000 habitants. L'Ajuntament ha estimat un estalvi anual d'uns 260.000 metres cúbics d'aigua i ha constatat una reducció del 20% en el consum d'aigua domèstica en l'última dècada. No tota la reducció es deu als sistemes d'aigües grises, però sens dubte hi han contribuït en bona mesura.

## Usuaris atents

Les instal·lacions d'aigües grises demanen l'atenció dels usuaris. Encara que aquestes aigües se sotmeten a un tractament de filtratge i de desinfecció abans de ser reutilitzades, "les persones han de prendre precaucions", remarca Laia Núñez. La presència de colorants, pintures, medicaments i matèria orgànica en grans quantitats pot interferir en la qualitat final de l'aigua tractada. Un estudi de l'Organització Mundial de la Salut considera que el risc per a la salut humana es pot superar a través d'una gestió adequada i avala les aigües grises com un recurs vàlid per a l'ús que tenen. La gestió passa per l'aplicació de plans de seguretat amb alguna regla d'or:

## Estalvi

Les llars catalanes ja van començar a reduir el consum d'aigua a partir del 2003

les aigües grises i l'aigua potable han de circular per circuits independents per evitar les connexions creuades. Una altra garantia de seguretat és fer accions periòdiques de manteniment per part d'una empresa especialitzada.

La proliferació d'aquestes instal·lacions pot ser un estímul per a la creació d'ocupació en un sector que, a diferència de fa uns anys, està desenvolupant tecnologia pròpia. Cal no perdre de vista, però, la raó principal per estimular l'aprofitament d'uns recursos hídrics que ara llencem: l'últim informe sobre el canvi climàtic a Catalunya destaca que l'escassetat d'aigua serà el principal problema causat per aquest fenomen al nostre país.

## Guia pràctica

## Sistemes de tractament de l'aigua

A falta d'una legislació específica a nivell català, estatal o de la Unió Europea, l'associació espanyola d'empreses de tractament i control d'aigües té a la seva web (Aquaespana.org) una guia bàsica.

S'exclouen com a aigües grises les procedents de cuines, bidets, vàters, rentadores, rentavaixelles, processos industrials i aigua amb productes químics contaminants o amb un elevat nombre d'agents patògens o restes fecals. Els sistemes de reciclatge de les aigües grises recullen, tracten, emmagatzemen i distribueixen l'aigua tractada.

Hi ha sistemes locals que són aquells en els quals l'aigua procedeix exclusivament d'una dutxa o bé d'un o dos lavabos, amb una acumulació màxima de 100 litres i que subministren l'aigua gris exclusivament a una o dues cisternes del vàter. En canvi, els sistemes centralitzats són aquells que poden recollir l'aigua gris de múltiples procedències i que, un cop tractades, sense límit d'acumulació, poden ser enviades a múltiples punts d'ús. En els sistemes unifamiliars l'aplicació es restringeix a un habitatge unifamiliar privat.



L'aigua de la dutxa es considera aigua grisa. GETTY IMAGES